

Nevteleno
Poprijeta Devica Marija

III teleni tecsaj, 4 st.

1907. april.

Zmozsna
Goszpa Vogrszka

POBOZSEN MESZEGSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjani.

Vszebina.

Klekl Jozsef: Salve Regina	97
Sz cs: Kaj je szociáldemokrácia	100
(sj. m.): Jezus vnájplemenitesem Oltárszkom Szvesztvi je vucsiteo krotkoszti	102
(kj.): Navuk za meszec april	104
Klekl Jozsef: Remuzat Ána Magdalena	111
Szlepec Ivan: Zsivljenje i nasega Goszpodná Jezusá Krisztusa	113
O cs: Strta zapoved	118
Bassa Ivan: Iz zgodovine szv. materecerkvi	123
Drobizs. — Glászi	124

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd, (Vasm.)

Sziromáki, ki nemorejo zdaj vesaszi pláعاتi, kak vszako loto tak i letosz lehko po vecskrátnih sumah, ali pa, kda bodo meli naednok pláعاتajo!

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron. Zdaj zse mámo 800 koron.

NEVTEPENŌ POPRIJETA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPĀ VOGRSZKA. — POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

— RĒDĪ GA : —

KLEKL JOZSEF

PLEBĀNOS

PRI SZV. SEBESTJĀNI (P. BATTYĀND, VASMEGYE.)

Prihaja vszaki meszec 8-ga. Cena 2 koroni, v Ameriko tri.

Salve Regina.

Pozdrāvlena bodi Kralica! Sz pozdrāvom sze pribli-
 zāvamo vu prvom deli té molitvice k Blāzsenoj
 Devici Mariji, kak deca k szvojoj nebeszkoj materi.
 Kak dete, kda zdaleka pride szvoje roditele pohājat,
 obprvim je pozdravi, obinĕ, kūsne i szamo potom
 razlozsi, ka njemi na szrci lezsi, tak mi tūdi, kda z té

dálne, szuzne doline v nebésza zdignemo szvoj düh i szvoje szrece pa tam naso mater gorpoiscsemo, obrpvim sze sz pozdravljenjom k njoj obrnémo i szamo potom pred njo szkladémo nase düsevne i telovne tezsáve záto je nasa prva recs: „*Pozdrávlena bodi Kralica*.“

Ki na tom szveti to szrecio zadobi, ka szlobodno od lica do lica gléda kralico, ali caszarico, pa szi szlobodno zsnjov pogovárja, jeli, kak njemi szrecé od radoszti bije? jeli kak posteno sze drzsi pred njov? jeli kak hválevredno je njegovo obnásanje pred njov? Tá miszel, ka pred nájvéksov zemelszkov goszpov sztoji, njemi nájvékso postenjë za duzsnoszt szpise, stero njoj kázati more.

Marija je nebeszka kralica i zemelszka tüdi, njéna oblászt je za bozsov nájvéksa, k njoj csi záto prihájamo, v postenedávanji ti prvi moremo biti. Bogá sze dosztája molba, Marijo nájvékse postenjë, ár jo je Goszpod Bog tüdi nájbole postüvao, kda je celoga szveta králesztvo na njo zapüvao.

Sz postenjom sze priblizsávaj k Mariji, pise szv. Bernárd, ár csi je glih ona dalecs od tébe vu nébi, tak szi mores miszliti, ka je nazocsi i pred tebov sztoji. Sz postenjom, sz tem nájvéksim postenjom sze njoj priklánjajmo i záto sz zbránim dühom, sz gorécssov pobožsnosztjov, sz postenjëkázajocsim szreom i telom pravimo vszikhár té recsi „*Pozdrávlena bodi Kralica*.“

I naj sze vtrdi v nasem szreci tá duzsnoszt, ka Marijo vszikhár sz nájvéksim postenjom moremo pozdrávlati, z miszlimo szi na nistere veszéle dogodbe.

Postüvanja vredni pizsátelje nam po porocsi szvedocsijo, ka pri poleg obsine Ronca vallis lezsécsoj vretini szo nebeszki angelje vszako szoboto szprepevali Salve Regino, záto je i vretina za „angelszko vretino“ zvána. Zdrüzsimo sze sz angeli i zsnjihovov pobožsnosztjov pravimo „*Pozdrávlena bodi Kralica!*“

Szv. Bonaventura szi je dosztakrát premislávao Salve Regino i tak pobožsno, ka je ne mogeo vu szebi obrzrsati one lübléne miszli i nebeszka csütenja, stera szo sze pri tom premislávánji vu njegovom szreci obüdila, pero je vzeo v roke i je Marijo dicsécse peszmi zlozso zs njih. Njegova pobožsnoszt nam naj vszikhár pred ocsmi szveti, kda zacsnemo moliti „*Pozdrávlena bodi Kralica!*“

Kelkokolikrát je zaszlisao szv. Kosztka Sztaniszlav Salve Regino popevati, radoszt sze njemi je na obrázi kázala i veszélje njemi je na szrce szedlo. Njegovo veszélje nasz naj podpira, kda sze nam zsmetno bo vidilo pobožno praviti „*Pozdrávlena bodi Kralica!*“

Vreli ocsáki trientinszkoga obcsinszkoga zbora, ki szo rimszki katekizmus zlagali, jáko preporácsajo (IV. 5.) „Salve Regina“ molitev vernikom. Oszvojimo szí to preporocsítev i nasa naj bode vszaki den Salve Regina!

VI. Pius pápa szo leta 1786. ápr. 5. vszem tisztim, ki zajütra „Salve Regino“, vecsér pa „Pod tvojo obranbo setüjemo“ molitev zmolijo sztem nakanenjom, naj sze bláznoszti proti Devici Mariji i Szvécom vesinjene zadosztijo, 100 dnéven odpüszték podelili na den, ki pa escse po nedelah to oprávjíto szedem let szedemkrát stírideszéd-dnévne odpüsztéke zadobijo, ki pa dve nedeti vu meszeci, sterive szí zvolijo i Marijin szvétek, na Vszíhszvétecovo i na szmrtno vüro tüdi to zmolijo, popolen odpüszték zadobijo.

Ti odpüsztíki nasz naj tüdi nadigávajo, ka bomo radi i pobožno molíli Salve Regino.

Skarga, zsvílenjapíszatel szv. Jozsefa Kalazantszkoga omeni, ka je ednok edna tuzsna mati prísla k szv. Jozsefi sz szvojím mrtvíím detetom, stero sze je prinjoj vu poszteli zadüsilo i ga je za pomocs proszíla. Szv. Jozsef njoj dete z rok vzeme, zsnjim pred Marijino podobó poklekne, pa prednjov sz szvojímí vucseníkí zmolí Salve Regino. I glédajte! Kak molitev dokoncsajo, dete sze ozsive. To dete naj pomeni naso düso! Po Salve Regini naj ona tüdi dobi zsitek, ka bode zsvíela po míloscsi, delala v míloscsi, lübila mílosceso ino ednok prísla v nébo k materi míloscse.

Dale.)

Klekl Jozsef.

Kaj je szociáldemokrácia.

Krivi navuk szociáldemokrátov od imánja.

aj vidimo, ka navuki szociáldemokrátov nemorejo popraviti tezkoga sztálisha delavcov, glejmo malo blizse njihove navuke. Zacsrimo pri zemelszkom imánji. „Imánje je tolvajsztvo“ — vesijo szociáldemokrátí. Poszebno ono imánje drzsijo oni za tolvajsztvo, ali za vkrádjeno blágo, stero eslovek od roditelov erba, ár — právjijo — toga szi je nikak ne zaszlúzso. Záto velijo, trbe razdeliti vsza imánja med vszemi lüdmi tak, ka eden ne bode meo vecs, pa ne menje, kak ov.

To bi pacs taksa pravica bila, kaksí szo vszi szociáldemokrátíni navuki. Jeli bi vi privolili, ka bi med manjakami i lumpami razdelili tiszto, ka szte szi szvojmi trüdami i zsülami szpravili? Ravno ta delinba bi bila to najvekse tolvajsztvo i ropanje! I jeli je to isztina, ka kaj eslovek od roditelov erba, tisztoza szi je nikak ne zaszlúzso? Za koga sze je pa ocsa trüdo, csi ne za szvojo deco? Znamkar ne za nemárne szociáldemokrate? I jeli szo deca ne duga leta z ocsom vküp delali i tak poveksávali szvojo erbijo?

Teda bi najbole bilo viditi, kak velika szleparija je té navuk szociáldemokrátov, csi bi gder vu ednom országi zaisztino razdelili vsza imánja med vszemi lüdmi ednáko. Ar ka bi sze te tam godilo? To, ka bi niki szvoje imánje, stero szo tak lehko, brez trüda dobili, vu nisterih dnévah, pa escse vu ednoj noci zalumpali, zakártali, i na drügi den bi zse pá nikaj ne meli. No, i ka bi te delala szociáldemokratna oblászt? Znovics bi delila imánja? Tak bi pacs szvet drügoga dela ne meo, kak vszaki den rázno deliti ono imánje, stero szo szi szkrblívi lüdje szvojim delom i trüdom szpravili! Nadale bi sze pa to godilo, ka bi vecs niscse ne delao. Ar je niscse ne tak nori, ka bi sze za to trüdo, naj szociáldemokrati májo kaj ráznodeliti.

To neszpametnoszt szociáldemokrátí tüdi vidijo. Záto zdaj zse nacsí obrácsajo szvoj návuk. Naime to glászijo, ka vu tisztom „blázsenom drzsánji“, stero oni scséjo gorposztaviti, niscse ne de meo szvojega imánja, nego vsze bode lasztivnoszt „drüzsbe.“ Vu toj drüzsbi do vszi ednako mogli delati i niti ne bode drügih lüdi, kak delavci; ali za delo

niscse ne dobi plácse, nego vszi ednako dobijo od „drůzsbe“ jesztvino, pitvino i opravo. „Drůzsba“ de mela obcsinszke baute, magazine, gde vszaki vsze dobi, csi naprej pokázse cedalo, ka je delao na den 3 vőre. Ar právijo, ka de vu tisztoj „blázsenoj szociálnoj drůzsbi“ zadoszta 3 vőre vu dnevi delati. Ovo vremen do pa lůdje meli szami za szebe, za muziko, plesz, cstenje i umetnoszt! Vszaki bode delao ali v soli, ali vu fabriki, ali na poli, kak rėd pride na njega.

Jeli, ka szo to lepi navuki? Szamo to je pitanje, jeli sze lůdje vu tisztom prisesztnom szociáldemokrátnom „blázsenom drzsánji“ taki vszi na angele szpreobrnejo, ka do vszi tak jako radi delali, ka sze tezska i grda dela nikomi ne bodo mrzila? *Ki to verje, on neima zdrave pameti i ne pozna pokvarjene cslovecse nature!*

Szociáldemokrátii pacs to pravijo, ka do te lůdjé vszi jako radi oprávlali vszakojacska dela. Profeszor, gda v soli oprávi szvoje delo, de so gnoj nakápat; umetnik, gda namála eden lepi kep, de so krave cseszat; inzsener, gda vőzgrůnta i vkůp posztávi eden novi elektricsni masin, de potom so krumple szadit; moder pizáteo, gda szpise edno lepo knigo, de so cigeo metat; szociáldemokrátii apostolje, steri zdaj szvojmi navukami lůdsztvo mesajo, do te vu práznih vőrah lehko zsabe vsili na szociáldemokrácijo, ar lůdje do te zse tak vszi znali i vsivali njihove modre navuke.

I vu tom zemelszkom „paradizsomi“, steroga szociáldemokrátii obcsůjejo, *ne bode nikse oblászti*, ne Boga, ne szv. Materecėrkvi, ne krala, ne birova i ne zsandára, ar do vszi lůdje jako dobri. Ne bode vecs niksega greha na szvejti, nego te najlepse jákoszti do cvele med lůdmi. Ar — velijo — *imanje, privátno poszesztvo je zrok vszeh grehov i vsze nevole na szveti*; i csi ednok to privátno imanje gor henja, te grehi i nevole tůdi gor henjajo.

(Dale).

Sz cs.

Jezus vnájplemenitesem Oltárszkom Szvesztvi je vucsiteo krotkoszti.

Steromi med vami, dragi estevci, ne szo znáne recsi Zvelicsitela: „*Vcsite sze od méne, ki szam krotek i iz szrca ponizen.*“ (Mátaj XI. 29.) Té recsi je Jezus szmeo po pravici govoriti, ár je bio isztinszko krotek i ponizen. Vsze njegovo zsvljenje na zemli nam to szvedosci.

Krotek i ponizen je bio gda je na szébe vzeo eslovecso naturo i szkrio je szvoje velicsánsztvo i mocs; krotek i ponizen je bio gda je on vszamogocsni Bog lezsao, kak gingavo dete v betlehemszkoj stali vjaszlah na szlami; krotek i ponizen je bio gda sze je on kral vszev králov ogno Herodesa v Egiptom; krotek i ponizen je bio v jeruzsálemszkej cérkvi, ár je szkrio szvoje bozso modroszt i kak vucsenik odgovárjao na pitanje piszácsov; krotek i ponizen je bio domá v Názareti, ar je bio kak szromaski tézácsov szin pokoren hraniteli Jozsefi; krotek i ponizen je bio vu szvojem zsvljenji, gda je vesio, opominao, kárao, betezsnike ozdrávlao, csüde delao, okoli hodo i dobrote delio; krotek i ponizen je bio túdi v szvojoj szmrti, gda szo ga divji razbojniki kak neduzsnoga ágnjeca zgrabili, szramotili i na krizs pribili. Tak krotek je bio, ka je scse na krizsi molo za neprijatele:

„*Ocsa odpüszti njim ár nevejo ka delajo*“ (Luk. XXIII. 34.) Po pravici je zato mogeo govoriti :

„*Vesite sze od mene ki szam krotek i iz szrca ponizen*“.
Zato pravi eden vucseni razlagavec szv. pizma k tem recsam : Žaisztino bole obsüdüjem bozso krotkoszt Krisztusovo, kak njegove esüde i zbüjeuje mrtvih. Kak je pa Jezus tevi dveli esednoszti vsio zrecsjov i zglédom te, gda je scse kak Bog i cslovek zsivo na zemli, rávno tak ali pa zná biti scse lepse nasz vcsi i opomina na krotkoszt i poniznoszt zdaj vu szv. Oltárszkom Szvesztvi. Mi bomo zdaj glédali njegovo krotkoszt. Ali prvle kak zacsneho, trbej odgovoriti na pitanje : Ka je krotkoszt ? Krotkoszt je z vrelov vajov pridoblena esednoszt, ali jákoszt stera nasz nagible, da sze ne csemerimo, gda nasz kaksa persona ali sztívar v csemére napeláva ali ka sze ne csemerimo prek mere csi gda trbe koga pokárati.

Zato je krotek tiszti steri szvoje csemére potere i krivico stera sze njemi godi dobrovolno i potoplivo prenása. Csi ga protivniki pregánjajo tiho trpi ; csi ga csemerijo, zsálijo osztáne miroven i prijazen ; csi ga zameštávlejo i zasramüjejo pokázse sze za lübeznivoga.

Niedna zsaljna recs ne pride zsnjegovi vüsz, niedno szirovo djánje sze ne kázse vnjegovom obnásanji. Vszem zseli dobro, vszakomi pomága csi more, do vszeh je dobrotliv i prijazen. Krotkoszt je szrditoszti naszprotna esednoszt. Csi je pa krotkoszt esednoszt, je ne zadoszta csi je sto miren i krotek po szvojem naturnom nagnenji, liki kak vszako drügo, tak szí moremo tüdi to hasznovito esednoszt dobiti szamo po vrloj vszagdenésujoj vaji (vaditi sze moremo vnjej).

Zdaj pa sztopimo csi ne sztelom pa bár vu dühi tá pred tabernákl k Jezusi i glédajmo kak nam kázse Jezus krotkoszt tüdi zdaj v szv. Oltárszkom Szvesztvi.

Vszaki kresenik dobro zná, ka je Jezus nasztavo najplemenitese oltárszko Szvesztvo z lübezni do nász. Lübo je nász i je szamoga szebé za nasz dáó i osztano je prinasz pod krüsnim i vinszkim kepom.

(sj. m.)

(Dale.)

Návuk za meszec april.

A) Drüga nedela po vüzmi.

Jaz szem dober paszter (Ján. X. 11.) pravo je Jezus lübléni od szébe. Verjem to, ka je isztina, ár je recs nájpravicsnesega Boga.

Dober pasztér je Jezus, dobro paszé szvoje ovce, nase düse, ár a) pozna nje. On szam to szvedocsi „Jaz szem dober pasztér i poznam (ovcé) moje“ (Ján. X. 14.).

Pozna szvoje ovce, ár, kak vszezuajocsi Bog zná, stere szo njemi verne i stere ne, pozna njé, ár vídi, stere sze njemi hodijo pred oltárszko szvesztvo naklánjat i stere ne. Pozna szvoje ovce, ár csüti vu szvojem nájbolsem Szrci, stere ga dicsijo, i stere ga zavrzsejo: pozna njé, ár zná, stere sze hodijo k szvétoj szpovedi vrásit i stere bezsijo vkraj odnjé. Pozna szvoje ovce, ár szküsáva vszaki den lübvav i nelübvav od njihove sztráni tak pred szebov, kak zaszebov; lübvav od tisztih, ki ga prednjim vu cérkvi molijo, hválijo, szresno dicsijo sz pobožsnimi molitvami i peszmami, zanjim pa z dobrimi delami — nelübvav od tisztih, ki sze prednjim oszmehávajo, pogucsávajo, okolzgedávajo, za njim ga pa sz pijansztvom, necsisztocsov i sz drügimi szmrtnimi grehi ruzsno zsalijo.

Dober paszter je Jezus, pozna szvoje ovce, zná ka steroj fali, ka steroj trbe; pozna je, stere verjejo, ka je on vcsio, stere vüpajo tiszto, ka je on obecsao, stere ga lübjijo, kak je on zapovedao; pozna je i záto dá vszako, ka njoj trbe, naj njegova osztáne na tom i ovom szveti, ali te zse beteg, ali szküsávanje, ali düsni mir, ali sziro-mastvo, ali bogasztvo. Pozna szvoje ovce, nase düse, ka szo prevecs dráge, ár szo za njegovo nájszveteso krv doli-küplene, i záto trepecse za njé, naj sze ne pogübijo.

Dobroga pasztera zgled je pred nami, drági krsceseniki, dobri pasztérje moremo mi tüdi biti, dobro moremo szvojo düso, to nájdragso naso ovesico poznati, kako jo Jezus pozna. Mi nase pasztére navádno pitamo, kde szí i kak szí pászo dnesz. Goszpodin Bog, nas goszpodár tüdi pita nász vszaki vecsér, kde i kak szí pászo szvojo ovesico, szvojo düso dnesz? Je morebit kaj skodlivoga zavzsila?

Sze morebit kder ranila? Ali jo morebit peklenszki vuk, hūdi dūh raztrgao, vu szmrten greh zapelao? Racsun dajmo vszaki vecsér, kak szmo eserez den pazili na szvojo dūso, obzsalūjmo szresno grehe, nakanimo sze na dobro i znajmo vszaki hip zanjo, ka je ne indri, kak pri bozsem Szrci Jezusovom.

Poznati moremo szvojo dūso, kak jo Jezus pozna, i trepetati moremo za njo, kak on, naj sze ne pogūbi. Pogūbi sze pa, csi v szmrtnom grehi povrzi té szvet i sze zoszeli vu vekivecsnoszt. Pasztérje, pazite záto na to nájbole, naj sze vam tá drága ovesica, tá nájlepsa recs etoga szveta, nemrtelna dūsa sz *szmrtnim grehom níkdár ne zamázse* i csi bi sze po neszrecsi zamazala, *naj sze pri szpovedi zsnjega kak nájhitrej zcsiszti.*

Jezus je b) *dober pasztér, ár bráni szvoje ovce, nase dūse.* Kak je na olivetanszkom bregi obráno szvoje vucsenike, naj je njegovi neprijátelje zsnjim vred nevlavimo, nego odpūszljivo „*Pūsztite té oditi*“ (Jan. XVIII. 8.) tak je bráno i bráni escse dnesz den nase dūse od njihovoga nájvéksegá neprijátela, od greha. Da zakaj je obūdo vu vszakom vremeni gorécse apostole, ki szo sze sz szvojov velikov lūbéznoszljov med gresnim szvetom szvetili, kak po nocsí zvezde na nébi? Naj lūdje nje vidijo, naszledūjejo i ne gresijo. Zakaj je rávno vu tisztom vremeni bilo tak veliko stevilo szvétcov, kda szo Luther, Zwingli i Calvin szvojo krivo vero glászili? Naj sz szvétim zsvljenjom tih velikih szvétcov obráni szvoje ovce od sztrahsnoga greha krivovertva, steri Bogi vervati nescse, gresnomi csloveki pa prekdá ravnanje nad szvojim zvelicsanjom. Zakaj je odkrio Bl. Marjeti Alacoque szvoje szvéto Szrce? Naj sze mi genemo, kda to preszmeknjeno i sz trnjavim vencom ovito Szrce ováramo i je sz grehom ne razzsálimo. Vidite, kak je bráno i kak bráni dober pasztér szvoje ovce, naj je greha nájvéksa neszreca ne doide. Nocs i den prebiva v oltárszkom szvesztvi té dober pasztér i ne dela v njem drūgo, kak pomocs deli naj dobro bo njegovim ovcam, ne dela drūgo, kak moli za njé, naj v greh ne szpádnejo i csi szo szpadnole, naj zsnjega gorisztánejo; ne dela drūgo v njem, kak napája te zséjne sz predrágov szvojov krvjov, i hráui te lacsne sz szvojim nájszvetesim telom, naj ne

oszlabiljo na poti do nébe i je vihér szküsávanja v greh ne szúne.

Oh dober pasztér li pászi nasz i mej potrpljenje z nami szlabimi tvojimi ovcami pa nasz vesi i podpiraj, ka mi po tvojem zgledi bodemo dobri pasztérje szvojih dús, ka je bodemo od vszega greha i vszake gresne prilike junasko znali obraniti.

B) Tretja nedela po vüzmi.

„Zsaloszt vasa sze na radoszt obrné“ (Ján. XVI. 20.). Kak szo té Jezusove recsi tolazslive, zsalosztne, sz trpljenjom oklajene dúse za nász! Jezus nam právi, právi Bog nam obecea, ka sze nasa zsaloszt v radoszt szpremeni. Szpremeni sze pa tak na tom, kak na ovom szveti. Na tom, kda jo presztánemo, na ovom pa vu nebeszkom králesztvi. Vszako presztánjeno, mirovno preneseno trpljenje veszélje pripraví. Poszlúsajte deca szamo szvoje lübléne sztarise, kda vam one tezske nevole naznánjajo, stere szo zvami meli, kak mirno szí odehnejo, kda vam je dopovejo, kak veszéli szo, ka szo zse minole. Glédajte szamo na obráz ednoga vojáka, ki sze je z krvávoga, sztrahsnoga boja szrecsno doma povrno, ali opazújte ednoga delavca, ki je velike trúde mogeo pri szvojem deli doprinásati, kak lehkiva, veszéliva szta zdaj, ka szta tezsáve mirno présztala. Po dobrom deli je szladek pocsinek, po dobrom trpljenji je szladek dúsni mir i blázsensztvo tak na tom, kak na ovom szveti. Da po mirovnom trpljenji szí na tom szveti szprávimó 1) právo povrnenje, 2) na ovom szveti pa olehsanje porgatoriumszkih mok, i tak hitrej plácso vu nébi.

Po trpljenji sze k Bogi povrnémo. To szami ob szebi známo, ka kda vszega po voli, v obilscsini mámo, zsmetnej molimo pobožno, kak pa kda nam kaj fali. Kda szmó zdravi, veszéli, ne je tak zbrána nasa dúsa, ne miszli szí teliko na Bogá, ne obrácsa sze telikokrát k njemi kak kda szmo betezsni. Kda nam nikaj ne fali, szpozabimó sze z Goszpodna Bogá, kda nam pa kaj fali, szrecsno ga proszimó, za tiszto ka nam fali. Záto nam dobro Jezusovo Szrcé ednok edno, drúgocs drúgo recs v kraj vzeme, naj nasz po toj zgúbi k szebi prikapesi.

Jozsefove brate glád, Marijo Magdaleno spot, Dávid krála szmrt deteta, desznoga razbojnika sztrahsno mantránje obrné k Bogi. Zaisztino z jezerih péld vidimo, stere szv. pizsmo pred nasz dá, ka v obilsesini na zemlo v trplenji na nébo glédamo.

„Oh moj Bog, oh moj Bog, zakaj szí me osztavo“ sze szlara vnogi gresnik, kak Jezus na krizsi, kda ga po dugoletnoj dobroti G. Bog pohodi sz krizsami. Pa ne ima pravice tak gucsati. Jezus sze je lahko tak tozso, ár je ne meo greha, pa ga jeli vsze osztavilo. Vsze: ocsa nebeszki, ár njemi ne dá tolázsze, zemla, ár njemi ne dá nogam meszta, vodá, ár njemi ne pogászi zséje, szunce, ár ne szija nanjega, vucsenicje, ár pobegnejo. On sze je po pravici lahko tozso, ka zakaj ga je Bog osztavo, ár ga je osztavo neduzsnoga za nász velike duzsnike, velike gresnike.

Ali ti gresnik, ki szí vnogo let szamo dobroto vszivao i za té bozsi dár G. Boga te lepo zsálo, nemores i neszmes praviti ino sze tozsiti: Oh moj Bog, oh moj Bog zakaj szí me osztavo? Ár csi na tvoja vúsztá vöpüsztis to krivo tozsbo, po dúsnoj veszti ti on vcsaszí odgovor dá na tozslivo pitanje: Záto szem te osztavo i z nevolami pohodo, ár *szí ráj meo greh, kak mené, ár szí vecs preklinjao, kak bogámolo.*

Kak pa szvedocsi od tébe tvoj angel csuvár, szvedok vszeh tvojih del? Zato te je Goszpod osztavo i pohodo sz tezsávami, ár szí *ne* po tisztoj poti hodo, stera szam ti kázao; ráj szí setüvao za hüdím dühom v nevarna meszta, kde szí zgübo neduzsnoszt, treznoszt, szlan poszvecsejocse bozse miloscse sz ruzsnimi, szmrtnimi grehi kak — za menov; mené i moje opominanje szí zavrgéo, zaman szem te nazáj drzsao i zvao po celoj poti escse te obszlednjim, kda szí na prag one hizse sztopo i ne szí me poszlühno. Jokao szem sze za tébe pred dverami, ti pa gresio za dverami i da te ne bilo osztavo szem te i Goszpodin Bog tüdi zdaj.

I lübléni Jezus z oltárszskoga Szvesztva ti morebiti kaj drügo more praviti. Oh njegovo vocsimetanje je escse bole britko, ár je tvoje szrce donjega prevecs mrzlo bilo; nemores niti muknoti, kda zaszlisz njegevo pravicsno szodbo: Osztavo, sz kastigami pohodo szem te, ár szí ráj i sz véksím veszéljom i vecspot hodo v krcsmo, kak kmeni.

Predge konca szi sze komaj vcsakao, ali niti ne vcsakao — pa to tūdi szamo velike szvétke — ali plesz i pijansztvo, csi je glih do beloga dnéva trpelo, prekrátko sze ti je vidilo. Kda je k meni trbelo priti, trūden szi bio, pa jaz szamo kákso poldrūgo vūro zselem dūsice pri szebi meti po nedelah i szvétkah pred poldnom, kda sze ti je pa kákxi napitek ali dobicsek ponūjao, vecs vūr hoda sze ti je ne vnozsalo napraviti i ne szi sze tozso, ka bi trūden bio. Pa kda szem na oltár bio posztávlen i pripravlen, kabi szvoje ovesice blagoszlovo, szi proszo i zselo té blagoszlov? Niti kolena szi ne vugno pred menov, szmehao szi sze i gucsao kak vūpas záto pitati, zakaj szem te oszlavo?

Pa szvéci nebeszki te tūdi oszodijo. Oni ti tūdi po pravici povejo, ka te je záto Goszpod pokastigao, ár szi njihove dobre zglede ne naszledūvao, nego zametávao, ár szi ne na tom bio, kabi njim tivárise za nébo szprávlao po tvojem postenom zsitki, nego vkraj szi njim je jemao po tvojem szpacslivom, pohūjslivom obnásanji kda szi na greh vcsio i napelávao detco tvojo, stera je njihovo imé dobila, naj je vredno noszi pri szv. krszti i firmi i ti szi jo po nedopūscsenih prilikah pūszto escse szám vodo, kre njih sze gor jemao, njih pokáranja od sztráni pobozsnih lūdih ne zatrho — oh teliko grehot, teliko szpáke vcsiniti i sze te escse tozsiti, zakaj te Bog oszlavo? *Neszpametna okornoszt gizardávoga szrca* je tá tozsba, stera ti szamo greh povéksáva, povrzsi jo i szpoznaj, ka vredno trpis. Szi vido zse deco, kda sze za „szlepe misi“ idejo? Jeli, tecsász ne vzemejo „szlepoj misi“ robca z ocsih, dokocs ne vgoni, slo sze ga dotekno? Rávno tak Goszpodin Bog tūdi ne vzeine dol z tvojih ram szvoje kastigajocse roke, dokecs ne vgonis, ka sze te je on dotekno za volo tvoje hūdobije. (Szv. Jozsef Kup.) Zato ne pitaj, ne zvedávaj „oh Bog moj, oh Bog moj zakaj szi me oszlavo“, niti ne dávaj bina toj, ali ovoj recsi, ka ti je neszrecso zrokūvala, nego roko polozsi na szrce pa ponizno szpoznaj, gresio szem, szmiluj sze Goszpod meni velikomi gresniki. Na to mislenje pobūdjáva vszakoga gresnika trplenje; szam G. Bog je obūdi v nasem szrci i szrecsni szmo, cse sze njemi ne odpovemo. To szpoznanje naime potere okorno szrcé pa odpré vretino pokornih szuz, stere ti peklenszki ogenj

pogaszijo, nebo ti odprejo, sz Jezusom te zmirijo, cse je v szrce püsztis trpécsi gresnik.

Millioni szo sze tak zvelicsali, ka szo vu poszlánom trpljenji szpoznali za njihov greh kastigajocso bozso roko, szpoznaj ti to tüdi, pa tebi tüdi na zvelicsanje bo. Neves zgodbo razszipnoga szina? Jezus jo razlozso. Ona ti tüdi te poszvedocsi. Millioni szo szpoznali, ka je pravicsen Bog záto pohodo sz trpljenjom, ár szo ga sz grehi zsálili, i potoni i zse sztém szpoznanjem szo sze znizili. Poniznim pa známo po szvedocsánsztvi szvétoaga pizsma, ka Bog miloscse dá i je zviszi do szvojega szrca, do szvojega králesztva; dobili szo záto to tei vszi tüdi i dobis i ti cse szpoznas, ka za grehe trpis. Vidite, kak hasznovito je trpljenje! Miloscso povrnenja szprávi ponizajocsim sze gresnikom.

Trpljenje nam olehsa b) moke v purgatoriumi. Szvéti ocsaki nasz vcsijo, ka je purgatoriumszko nájménjse trpljenje tak veliko, kak na tom szveti to nájvékse. Pa je dugo tisztó trpljenje; szlobodno verjemo, ka do nike düse do szodnjega dneva tam trpele i szamo te sze njim néba odpré. Vidimo to z onoga csinenje szv. matercérkvi, ka dopüszti za steroga pokojnoga düso tákso fundácijo polozsiti, za stere zsoj sze bodo do konca szveta za njo szv. mese szlüzsilé. Pa stera düsa pride v purgatorium? Stera je za *szvoje odpüscsene grehe* na tom szveti ne zadoszta zatrpela. To je vcsenjë nevkanlive szv. matercérkvi, steromi szmo sze duzsni podvrzsti, csi krivoverci posztáti nescsemo.

Kem vcs trplenja mámo na tom szveti, kem zsmetne nasz sztáne moliti, miloscino szziromákom deliti, sze posztiti, v szziromastvi zsveti, tem menje nasz csáka v purgatoriumszkom ognji. Ne bojmo sze záto krízsa; ne mrmrajmo, kak poszvetni, Bogá ne lübécsi lüdjé na njega; noszimo ga miruo, escse veszélo za Jezusom, kak ga je on noszo pred nami, obilno sze nam to trpleuje plácsa po szmrsti, kda nasz hitrej resi ognja i hitrej pripela k Jezusi.

Zbetezsála je zsena ednoga mozsá i dugo jo beteg k poszteli privézano drzsao. Hüdoben mozs sze szrdo na njo i jo pobijavao v poszteli. Edno: njoj escse edno oko vüvdaro. Ka miszlite, ka vcsini na to tá pobozsna be-

tezsica? Kak prle, tak zdáj tüdi mirovno zatrpi pa szamo to pregovori: „*nebésza szo drága*“.

Za tá drága nebésza szí escse zselimo i proszimo trplenje, cse ga ne imamo. Da, kak szv. Augusztin píse, cse bi mi szamo eden trenutek, eden hip Bogá glédali i potem preisli, ka bi nasz vecs ne bilo, sztem krátkim poglédom bi obilno bilo poplácsano vszo nase zemelszko trplenje. Záto pa dráge düse le mirno trpeti, le doszta trpeti za Jezusa! To trplenja doli plácsa Bogi pravicsnómi dug za nase grehe, steroga bi v purgatoriumi mogli vu sztrahsnom ognji placsüvati i tak nasz to trplenje po szili pela i hitro pela v ta lepa i neminliva nebésza.

(kj.)

Remuzat Ana Magdalena.

Jezus je njo odebrao, naj trpi za njega i naj sztem trplenjem pomiri njegovu razzsaljeno szreć za sztrahisne grehote lüdi. Ali csüdnö! Za trpljenje je odebrána i trpljenje bezsi pred njov. Pét meszecov zaman csáka, ali tem bole gorécsse moli za njé. Poszlühne jo trpécsi zarocsnik i prehodi njoj düso sz sztrahisno osztrim mecsom. *Szühocsa, nemir i dvojnoszt* sze szüne nanjo. Prvejsi mir jo celo povrzse, szladkocsa sze zoszeli od njénih pobožnosztih, molitev sze njoj nikak ne rácsa, dvojnoszt jo proti vszem verszkim pravicañ premaga, escse v tom dvoji, jeli je zaisztino Jezus bio, ki sze njoj je szkázao i jeli je isztina, ka njoj je gucsao. Sztrahovito szküsavanje jo mantrá i preszvetlenja od nikoga ne dobi, ár ne ima pripavnoga düsevnoga voditela.

Prednica je vpamet vzela, ka Goszpodin Bog po poszebnih potah vodi to dete, záto — da je v szamosztani to nemogocse bilo — naj njoj düsnaveszt na právo pot i do právoga voditela pride, domo jo posle.

Domo pridocsa najobprvim szí dobroga szpovednika iscse; táksi je bio Milley, dühovnik iz reda družsbe Jezusove. Toga szvetoga mozsa szí je odebrála i ravnanje szvoje düse celo nanjega zavüpala.

Csüden je bio njéni zsitek, zato szo ga vucseni mozsje med njimi Belsunce, páspek iz Marseille-ja tüdi preglejüvali, njo opazüvali, njéne jákoszti preiszkávali, njo vü szpitávali i jo szküsávali, csi je zaisztino dobila od Boga visenaturne

dare, pa szo sze vszi prepricsali, ka je to dete zaisztino zvoljenec bozsi i ka je zaisztino Bog zsujoy gucsao i ka je zaisztin Goszpod bio, ki sze njoj je szkázao.

Dve leti je bila Magdalenka domá i vtom vremeni je szvéto zsviela, doszta molila, naj sz Goszpodnim Bogom zdrůzsena osztáne i milosztivnoszti dela je oprávlala.

Z domácse hizse jo je Goszpod v szamoto pozvao, naj njoj tam k szrci govori. Na tanács szvojega szpovednika i marseille-szkoga pűspeka je v szamosztan sztopila, naj tam popolnej szlůzsi Jezusa. Od Bl. Device Marije

zvani réd szí je odebrála, toga obleko je na szébe vzela vu petnajszetom leti szvoje sztaroszti.

Sztarisje szo zsalůvali zanjoy, ali ona njim je tákse tolazslive recsi pizsala, ka szo szí tuzsnoszť szrca potrli i sze pomirili pa njoj iz szrca radi dovolili, naj zsvé vu szamosztani, kak nůna i naj vzsiva to zselno blázsenszťvo.

Leta 1711-ga oktobra 2-ga je sztopila vu red i po ednoglasznom dovoljenji redovnic szí je oblekla, kak novica redovno obleko. Gorecsnoszť njéno je ne mogocse popisati. Gorécse molila, veszélo trpela, na nikaj ne mrmrala, nkdár ne nazáj gucsala, vszkdár bogala, zevszem zadovolna bila, zaisztino kak edeu angel vu teli je bila.

Novic vucsitelica je trdila, ka szo sze ove novice vsze za njénim zgleodom ravnale, steri je vlekeo i sze mocsno i junasko trüdile, naj popolnese posztanejo. Kak szunce je szveto i szegrevao pa csiszto njéni zgleod i je napravo takso marlivo szkrblivoszt za oszvojitev jákosztih, kákse zse dugo ne bilo med vucsenikami.

Sztarese redovnice stere szo sze zse vtrdile v jákoszt-nom zsvljenji szo jo obsüdivale i szednim tüdi szküsavale, njoj vszakojacske brige delale, naj jo té nepriléke resijo gizde, v stero bi znála privoliti za volo velike hvále, sz sterov jo lüdsztvo obdájalo. Poszebno Gravier, novic vucsitelica je bila do njé vszidkár mrzla i tak je ravnala zsnjov, tak dabi ona nájnepopolnesa bila. Ali to je szamo zacsétek trpljenja bio. Szledkar szo jo pajdasice tüdi k norci metale, zsnjé sze segárule, zsnjéne pobožnosztli oszmehávale.

Nikdár je ne zamerila nikaj i nikdár ne zmrgüvala na to. Sz poniznosztjov i sz potrplivosztjov je vsze to presztála, ár sze je ne za drügo drzsála, kak za veliko gresnico, stera szí je escse doszta vecs zaszlüzsilá.

Mir jo tüdi po moli povrgeo, steroga je po szvojem szpovedniki domá nazájdobila. Na düso sze njoj pá sztrahsna tmica razpresztré i morécsa dvojnosh szüne. K pobožnosztli nikse vole neima, pa jo li tak verno vrsi, kak prle; pa sze njoj lice li tak na szmeh drzsi, tak dabi vszéga povoli mela i njoj nikaj ne falilo.

(Dale.)

Klekl Jozsef.

Zzivlenje i vcsenjë nasega Goszpodna Jezusa Krisztusa.

Szamaritanszka zszenszka.

Gda je Jezus z Judee vu Galileo so szkoz Samarie idocsi priseo je vu Szikem imenüváni váras k tisztój deszéli, stero je dao Jákok szini szvojemi Jozsefi. Bio je tam tüdi Jákovov sztüdenec. Trüden Jezus je tam odposzlaó

szvoje vucsenike vu váras po sztrosek, on szi je pa doliszedo pri sztüdenci, bilo je pa to okoli sészte vüre. Pride edna zzenszka z Szamarie vodo zajimat, stercj je Jezus pravo? daj mi piti. Zsenszka njemi pa z esüdivanjom právi: Kakda je to, ka ti kak zsidov od méne piti prozsis, ve szam jaz szamaritanszka zsená, zsidovje pa na telko odörjávajo szamaritance, ka z njimi nancs vu gucs nesztopijo. Jezus njoj je pa odgovoro: da bi ti znála dár bozsi i to, sto je od tébe piti prozso, te bi ti proszila njega piti, i on bi ti zsivo vodo dao. Zsená njemi pa právi: Goszpodne, nemas z kém bi zajimao, sztüdenec je pa globoki, odked bi meo záto zsivo vodo? Ti szi ne véksi od ocsé nasega Jákoba, ki nam je dao té sztüdenec z steroga szo pili on, szinovje i márha njegova? Odgovoro je pa njoj Jezus: ki pijé z etoga sztüdenca, on znova ozséja: ki pa pijé z one vodé, stero njemi jaz dam, on nede zséjao na veke. Veli zsená: Goszpodne, daj mi to vodo, naj vecs ne zséjam i ka mi nede trbelo zajimat szem hoditi. Jezus njoj právi: idi zazovi mozsá tvojega i pridi z njim szem. Právi zsená: Ne mam mozsá. Odgovoro njoj Jezus: dobro právis, ka nemas mozsá, ár szi pét mozsov mela i z sterim szi zdaj vküp, on je ne tvoj mozs, to szi prav povedala. Veli njemi pa zsenszka: Goszpodne vidim, ka szi ti prorok. Ocsevje nasi szo na etom bregi bogámolili, vi pa to právite, ka je Jeruzsálem ono meszto, gde trbé moliti. Veli njoj Jezus: Lehko mi verjes, da pride vüra, gda ni na etom bregi, ni vu Jeruzsálemi ne bodete molili Ocsó, ár do ga po celom szveti molili i vszepovszédi njemi notriszkázsejo isztinszki áldov. Zdaj onoga molite, koga ne poznate; mi pa onoga molimo, koga prav poznamo, ár zvelicsanje od zsidovov pride, ár sze je Bog pred njimi nazveszto, po njih nasz je návcsó, kak bi ga postüvali. Pride vüra i zse je prisla, gda oni, ki njega prav molijo, vu dühi i pravici do ga molili, ne z krivoversztvom, kak to poganje csinijo, ne szamo z zvünesnjim tálom, kak to zdaj zsidovje csinijo, nego z notrásnjim tálom, kak to vu szrci szvojem csütiljo. Düh je Bog, i ki njega scséjo moliti, vu dühi i pravici ga morejo moliti.

Zsená je znova podignola szvojo recs govorécsa: Znam, ka pride Messiás, ki sze za Krisztusa zové. Gda

on pride, nazveszti nam vsza. Veli njej Jezus: Jaz szam, ki z tebom gucsim.

Nad tem szo prisli vucsenicje z várasa i csűdivali szo sze, ka je z tov zsenov gucsao, ali ni eden je ne pitao od njega, ka gucsi z njov.

Szamaritánszka zsená je pa od veszeljá povrgla szvoj vrcs, odbezsa je vu váras i lűdém je právla: Hodte i poglednite csloveka. ki je meni vsze povedao, ka szam csinila, jeli je ne on Krisztus? Med tem szo proszili vucsenicje Jezusa, naj bi jo. Jezus je pa pravo: Mam jaz za jeszti hráno, od stere vi neveté. Vucsenicje szo szi pa premislávali, jeli njemi je sto prineszao hráno? Te njim je Jezus pravo: Hrána moja je, naj csinim volo onoga, ki je mené poszlaó, naj dokoncsam njegovo delo.

Jezus je isztinszki krűh zsvljenja.

Ona vnozšina, stero je Jezus z povnozsenimi petérimi kolácsmi i z dvema riboma naszito, je njega vszepovszédi iszkala, i odisla je vu Kafarnaum prek morja, gde szo ga najslí i eta od njega pitali: Mester, gda szi szem priseo? Jezus njim je pa odgovoro: Zaisztino, zaisztino velim vam, iscsete me ne záto, ka szte znaménja vidili, nego ka szte jeli z krűha ino szte sze naszítíli. Szkrbte sze, ali ne za takso jesztvino, stera preide, nego stera osztáne na zsitek vekivecsni, stero vam dá Szin cslovecsi, ár je Ocsa Bog tak osznovo i njega posztava za vretino miloszti, za delnika dike. Ka bi tak csinili — szpitávali szo lűdjé — naj bi volo bozso szpunili i od njega zsitek vekivecsni zadobili. Jezus njim veli: Delo, stero od vász zsele modroszt bozsa je, naj bi vervali vu onom, koga je on odposzlaó.

Na to szo njemi oni eta pravili: Kakse znaménje i csűdo nam csinís, naj bi szpoznali i vervali, ka szi ti Szin bozsi? Ocsevje nasi szo manno jeli vu pűsztini, stero njim je Moyzes dao z nebész, liki je szpízszano: z nebész njim je dao krűh jeszti. Jezus njim je na to pravo: zaisztino, zaisztino velim vam: ne je vam Moyzes dao krűh z nebész, nego Ocsa moj vam dáva z nebész krűh isztinszki. Ár je krűh bozsi on, ki je z nebész priseo i dáva zsitek szveti. Pravili szo njemi záto: Goszpodne vszigidár

nam daj té krüh. Právi njim pa Jezus: Jaz szam krüh zsvljenja; ki k meni pride, on nede gladüvao, i ki vu meni verje on nigdár nede zsjáo. Zse szam vám pravo, ka vi, csi szte glih vidili mené, vidili moje csüde, itak vu meni ne verjete. Vi szte ne z onih stere je meni dao Ocsa; ár všáki, koga je meni dao Ocsa, k meni pride i jaz ga ne zavrzsem. Ne szam záto priseo z nebész, naj bi szvojo volo csino, nego onoga, ki je mené poszlaó. Vola pa ocsé, ki je mené poszlaó, je to, naj z onih, stere je na méne zavüpaó, ni ednoga ne zgübim, nego gorzbüdim na dén szlednji. Eto je vola Ocsé, ki je mené poszlaó, naj vszaki, ki vidi Szina i verje vu njem, má zsitek vekivecsni i jaz ga zbüdim na dén szodnji. Zaisztino, zaisztino velim vám: ki verje vu meni, má zsitek vekivecsni. Jaz szam krüh zsitka. Ocsevje vasi szo jeli manno vu püsztini i mrli szo. Eto je krüh, steri je z nebész dolipriseo, naj, ki z njega je, ne merjé. Jaz szam krüh zsvi, ki szam z nebész priseo. Csi sto je z toga krüha, na veke bode zsivo; i krüh, steroga vám jaz dam je moje telo.

Na té recsi szo sze zsidovje szpácsili govorécsi: Ve je to szin Jozsefov, ednoga teszácsa, poznamo ocsó i matter njegovo, kak sze vüpa praviti, ka je on z nebész dolipriseo? Ka stima od szébe? Kak bi nam mogeo on dati szvoje telo za jesztvino?

Jezus je csüo, vido to pogovárjanje, meo je tak pri-liko szvoje recsi vöpopraviti, csi ga zsidovje nebi dobro porazmeli. On pa brez toga, ka bi z szvojih prvesih recslih kaj nazájpotégno znova právi: zaisztino, zaisztino velim vám: csi ne bodete jeli tela Sziná cslovecsega i ne bodete pili krvi njegove, ne bodete meli zsitka vu szebi. Ki je moje telo i pijé mojo krv, má zsitek vekivecsni i jaz ga gorzbüdim na dén szlednji. Ar je telo moje zaisztino jesztvina i krv moja zaisztino pitvina. Ki je moje telo i pijé mojo krv, vu meni osztáne i jaz vu njem . . . Eto je krüh, steri je z nebész doli priseo. Ne taksi, kak manna, stero szo jeli vasi ocsevje i mrli szo. Ki je z toga krüha, zsivo bode na veke.

Zdaj szo sze escse bole szpácsili escse i nisterni z njegovih vucsenikov govorécsi: Osztre recsi szo to, sto bi

njé poszlúšao? sto bi vervao, ka eden eslovek szvoje telo za jesztvino i szvojo krv za pitvino dá?

Znajocsi pa Jezus, ka za volo toga esese njegovi vucsenicje mrmrajo právi njim: Nad tém szte sze szpácsili? ka pa, csi bodete vidili Sziná eslovecsega tá gori idocsega, gde je prlé bio? Od toga vremena ma szo vnogi vucsenikov njega odsztavili. Jezus sze je pa k tem dvánászetim obrno i pitao: i vi scséte odidti? Odgovoro je pa Simon Peter: Kam bi sli? Recsi zsitka vekivecsnoga szo pri tebi.

Sztanovitoszt vu molitvi.

Jezus je steo szvoje vucsenike navcsiti, naj bi sztálni bili vu molitvi, záto njim je eto priliko pravo: Csi sto med vami má prijátela, ki k njemi pride ob pol noci i právi njemi: Prijátel! poszodi mi tri kolácse krúha, ár je eden moj prijátel priseo k meni z poti i nemam kaj pred njega djáti; on bi pa od znotra to pravo: ne zaglúšaj mi, zse szo dveri zaprete i deca moja szo zse z menom vu poszteli, nemorem gorisztanoti i dati tebi, i csi on sztálno trüple pri dverah, velim vam: csi i ne dá njemi gorisztanovski záto, ka je on njegov prijátel, itak gorisz-táne za volo zaglúšanja i dá njemi, keliko je potrebno.

I jaz právim vam: Proszite sztálno i dá sze vam: iscsite i nájdete: trkajte i odpré sze vam. Ár vszáki, ki proszi, vzeme; ki isese nájde i trüpajocsemi sze odpré. Steri ocsa je, ki bi szinovi szvojemi kamen dao, gda ga krüh proszi, ali csi ribo proszi, jeli njemi za ribo dá kacsó, za belico skorpiona? Csi tak vi, ki szte hüdi, znáte dobre dári dati vasoj deci, kem bole vas nebeszki Ocsa, ki je popolna dobrotá, vam lehko dá dobroga dühá csi te ga sztálno proszili.

Vszakomi moremo szvoje dati.

Farizeusje navküp z herodiánci szo steli zgrabiti Jezusa vu recsi i poszlali szo k njemi vucsenike njega szpitávajocsi: Vucsiteo! známó, ka szi pravicsen i pot bozso vu pravici vcsis, ár ne glédas na persono lüdih. Povej nam záto, jeli je szlabodno dati caszari dácsó, ali ne? Je-

zus je vsaszi prevido njuvo jálnoszt, záto njim je pravo. Ka me szküsáivate? Pokázste mi dácsni penez? Vu roke szo njemi dáli eden szod. Steroga vzemsi Jezus pita od njih, csidi je kep i napiszek ete? Právijo njemi, caszarov. Teda njim veli: Dajte caszari caszarova i Bogi bozsa. I csüdivali szo sze nad tém rázumnim odgovorom, z sterim je vöpovedao, naj sze vszakomi dá, ka sze njega dosztája.

Szlepec Ivan.

(Da.)

Strta zapoved.

Angeo goszpodnov je to neizrecseno szrecso nazveszto B. D. Mariji, ka je ona oszvoljena za bozso mater, ka ona, kak sztvorjenje je odebrana za mater Sztvoritela. Tak je B. D. Maria mati zvelicsitela posztanola, pa nasa tüdi. Zato szmo jo duzsni lübiti, zvisávati i dicsiti.

Kaksi Szin je bio pa Jezus Marije, i kaksa mati je bila Marija Jezusa? Predkep szta vszaksoj materi i vszaksemi deteti. Kak lepo, kak plemenito pa kak szveto imé je to »mati.« Puno je to z trostom, veszeljom, puno blázsensztva. Vszaksega deteta blázsensztvo vu toj recsi »mati« sze szpuni. Poszebno szmo pa blázseni mi katholicsanci, ar mi ne edno, nego tri matere mamo, pa nam je vszaksa bozsi blagoszlov.

Prva mati nam je, stera nasz na te szvet rodila, lübeznivo i szkrblivo goriodhranila.

Drüga mati nam je, stera je nasz vu szv. krszti rodila za nebésza; stera nasz vodi po poti zvelicsanja, stera pot je dosztkrát jáko nevarna, trnjava; stera mati nasz gorzdigne i tolázsi, z angelszkim krühom nasz hrani

i okrepi, z nami sze jocse, z nami sze veszeli, pa za nasz Bogá moli, stera mati vszigdár miszli na nász poszebno te, gda sze zse szvet z nasz zpozábo, ar je ona mati zsi-vocsim i mrtvim : ta drüga nasa mati je szv. maticerkev.

Tá tretja je pa, stera nasz je ne po telovnom nego düsevnoj boleznoszti rodila, stera je po dühi gratala nasa mati, ravno te, kda nasz je njeni szv. Szin, nas zvelicsi-teo, na krizsi vmirajocsi njoj prekdao vu personi szv. Janosa. Bl. Devica Marija je ta trétja mati. Ar kak je lübleni Jezus po krizsnoj szmrtei posztao nas Zvelicsiteo, tak B. D.eMarija pod krizsom trpecsa je gratala nasa lüblena nebeszka mati.

Te tri matere z ednov lübeznosztjov sze szkrbijo za nase blazsensztvo, molijo za nasz Boga, ka ne zgübimo vekivecsnoga zsitka.

Szamo edne ne lübi, szamo edne ne postüj z celov düsov, te ne bos mogocsi niti edne ne verno lübiti i postüvati. Csi ne postüjes te mater, stera te je rodila, csi ne bogas nje, te ne postüjes, ne poszlüsas szv. Mater Cerkev, stera tebi naprejdávla, zapovedavle, ka bi lübo, postüvao tvoje sztarisje ; pa csi ne poszlüsas szv. Mater Cerkev, te ne poszlüsas szamoga Boga ne ; zbantüjes, pa na krizsrazpetis Jezusa Krisztusa, to csinecsi pa tüdi z mecsom zsaloszti prebodnes szv. Szrcé Marijino. Ar csi sto z grehom zbantüje szrcé Jezusovo, njeno szrce tüdi mecs prehodi.

Zgrüntávaj sziz zato najobprvim drági cstevec ! kak sze oponásas proti tvojoj materi ? Miszlim, ka znas strto zapoved, stera sze etak glaszi : Postüj ocsó tvojege i mamater tvojo, da bos dugo zshiv na zemli, stero Goszpod Bog dá tebi. Naime prva, drüga tretja bozsa zapoved nasz na to vcsijo, kak trbe Bogá csaszti z mislenjom, gucsom, csinenjom, za temi zapovidami pa vcsaszi sztoji glavna zapoved do csloveka, stera nasz vcsi, kak trbe postüvati vszaksega csloveka, najbole pa sztarise, steri szo tü na zemli nasi zagovorniki i pomocsniki. Na dale nasz vcsi ta zapoved, ka je G. Bog szamo to zapoved naszledüvajocsim obecsao blagoszlov, dugo zshivlenje na toj zemli.

Zgrüntavaj sziz zdaj, kak sziz ti zapoved szpunjavao,

da szod csaka na vszako dete, stero verno ne szpuni szvojo duzsnoszt proti szvojim sztarisom.

Ti mi pravis: Bog je to zapoved deci dao, jaz szam pa zse ne dete! Ti szizse ne dete? Ka pa sziz? Zsive escse tvoja mati? Zsive. Ocsa tvoj zsive? Zsive. Pa ka je zdaj ocsa tvoj tebi, ka je mati tvoja tebi? ka sziz pa ti njim?

Csi pravis, ka szizse ne dete, mati tvoja je zato ne presztanola tvoja mati biti! Nikaj nemores proti tomi vcsiniti, ka ona ne bi tvoja mati vszigdar i na veke bila, i rávno zato, csi je ona ne presztanola tvoja mati biti, ti sziztüdi osztao njeno dete!

Mi pravis: isztina, ka szam jaz njeno dete, ali zse szam odrasceni, pa tak ne szam duzsen tak pokoren i veren biti, kak prle. Pitam te zakaj? Zato, mi pravis, ar zse vecs pameti mam, szam bole cseden. Na poleg tak-sega gucsa ti lehko szvedocsansztvo vcsinim, ka szizslabese pameti, kak prle. Ar ka szizmiszlis ti za csednoszt? Szvojo szrcsno okornoszt zna biti, po steroj sze kazse tvoja nepokornoszt?

To drzsis ti za pamet, za csednoszt? Dopüsztim ti, ka szizszizvu tvoji letaj vecs modroszti szpravo, ali jaj tebi za takso modroszt! Dobro me razumi! Jeli Goszpod Bog je tak zapovedao: Postüj ocsa tvojega i mater tvojo do 15—20 let, te dale szizse vecs ne duzsen szpunjavati to zapoved, te zse lehko ne bogas, lehko zsalosztis jih. Doh 20 toga leta szizduzna bogati tvojo mater, po tom pa je mati duzna tebe bogati, tebi dvoriti. Ja to biszkoro telko bilo, kak do 20 toga leta Bogi szlüzsiti, po tom pa vrazzso zapoved obdrzsávati!

Ne pravi mi: Jaz szam zse tüdi mati, pa tak ne szam zse dete. — Oh ne tak! Ti szizmati tvojoj deci, ali zato ne szizpresztánola biti dete tvoje matere. Ravno zato, ar sziz i ti mati, bole razmis to ka je mati, pa ka je dete? Zdaj znas po szebi, kelko trpljenja, trüda, szkrbi jocsa more vszaksa mati prezsviveti za volo dece. Ka zdaj ti trpis, to je mogla tvoja mati z tebom trpeti. Dobro szizgrüntavaj tvojo düsno veszt. Jeli, to nescses, ka bi tvoja deca tebe tüdi tak mejla, kak zdaj ti más tvojo mater? Bos vidla, ka tvoja hüdoba proti tvojoj materi, britki szád prinesze tebi. Da meszto veszelja szamo zsa-

loszt bos mejla od tvoje dece, gda te ne bodo bogala, postüvala, kda je escse szram bode za volo tebe, i te z hizse prezsenejo: oh te sze ti szkazse tvoja pokojna mati, pa ti pokazse glavo, stera je szera gratala od szkrbi i britkoszti, oh te ti ona zracsuná vsze tvoje recsi, i djanja z sterimi szí njo, njeno lübeznivo, materno szrce zsalosztila, te ti pokazse grob, kam szí ti njo pred vremenom zakopala z tvojev hüdobijov. Ne szí bila dobro dete, ár csi bi bila, te bi ti dao G. Bog to miloscsó, ka bi blazsena mati mogla biti. Zdaj pa niksega veszelja nema ztebom z tvoja mati, zato ne bos mela ti ne veszelja z tvojev decov. Goszpod Bog vu tvojoj deci pokastiga tebe za vsze zsaloszti, stere szí ti tvojoj materi szpravila.

Postüj ocso tvojega i mater tvojo! Vkom sztoji to postüvanje? Nájobprvim vtom, ka bi vu vszem pokoren bio sztarisam, csi sze njihova zapoved ne proti bozsoj zapovedi, ka bi njima vszigdár duzsno postüvanje kazao, pa na sztaroszt njima vu vszem na pomocs bio. Kak szí pa pokoren, lehko zato ar^omores biti? ne nego zato, ar scsés biti pokoren, da taksa prisziljena, brezivole pokornoszt sze niti sztarisam ne vidi, niti tebi ne szpravi najema za nebesza. Csüjem, ka mi pravis: ali da je tak zsmetna pokornoszt. Oh znam! Csi bi ti zapovedali, naj sze kartas, szpis, klantivas celi den, te ne bi bilo zsmetno bogati ali da sze to zapovedavle, ka bi delao, Boga molo, to ti zse zsmetno szpadne.

Na dale szí dobro zmiszli, kakso postenje das tvojim sztarisam? Ti tvojega ocse, pa matere ni edno recs neres prenasati, vszigdar nazaj gucsis, pa preklesztvo z preklesztvom placsas. — Da szo mi pa ocsa tak lagoji, mati vszigdar tak csemerni, bodikaj zsenzka mi velis. Tiho bodi! Vsza ki cslovek ma kakso szlaboszt. Ka miszlis, szo ocsa duzsni szvojoga szina szlabosztí prenasati, ali pa szin oc sine? ali je hcsi duzsna materine szlabosztí prenasati, ali pa mati hcserine? Mati ti je bodikaj zsenzka, ar je zse sztara, vu sztaroszti je pa cslovek na vekse nepotrpliv, nezadovolen. Da bos pa ti sztara, miszlis ka bos ti bole pobozsna? Oh ne! Ravno zato, ka zdaj ti tvojoj materi pravis, bodo gucsala tebi tvoja deca tüdi. Ka bi pa pravo vam od tej, steri na szvoje sztarise gresno roko zdignejo? Jaj njim! Vsze zsaloszti matere, szkuze ocse

pred pravicsnim Bogom za zadomesclivoszt kricsijo, pa zato doszegne tebe, pa tvojo düso kastiga bozsa. — Neszreca pride na tebe, vszefeke betegi, poszejas njive, ali tocsa ti vsze zbije, ozsenis sze, ali ne bos meo blázsensztva vu zakoni, gorodhranis deco, ali ona sze szramüvala bodo tebe, pa te düsna veszt den i nocs bode klala, vidis, za szkuze tvojga ocse za zsalosztu tvoje matere trpis zdaj kastigo ! Oh dragi moj prijateo, dokecs más vremen, dokecs ti zsivejo sztarisje, szpokori sze, naj szu preklesztvo na blagoszlov obrnes. Ar, kda ti merjeta ocsa, i mati, te jihdva zse nemores za odpüscsenje prosziti, te je zse zobszton tvoje zsalüvanje.

Na dale szu duzszen njim szlüzsi ino njim vu sztarosztu na pomocs biti. Grozovitno je, velki greh je zametavati szvoje sztarisje : Nebe i zemle preklesztvo je na tisztom deteti, stero tak gresi, pa zsalosztno, to sze po nasi vesznicaj dosztakrat zgodi ! Ti nemarni szin, ti nezahvalna hcsi, morgüjes proti tvojim sztarisam, ka szo ti na tehr, ar nemorejo vecs delati. Pa zakaj nemorejo ? Ar szo zgübili mocs, ino zdravje, dokecs szo tebe gorhranili, pa tebi hizso, hrambo, zemlo szpravili, ali obdrzsali. V vnogi letaj szo sze szkrbeli za tebe, pa ti zdaj nevoscis njim krüsno dati ! Vu zsalosztu jejo ocsa to jesztvino, ka njim ta lücsis, z kuzami poleva tvoja mati krühec, steroga je szproszila od tebe. Ti sze dobro oblacsis, cifrasztu oblecs noszis, sztarisje tvoji pa vu szlabom hodijo. Ali to je ne vsze, ka ti tvojim sztarisam delas ! Naj bi napuno mero tvoje hüdoze ztiras z hizse tvoje sztarisje, turbo obeszis njim na sinjek, ki szo tebi zsitek dali. Oh zdrzsi je nazaj, prle, kak prek praga sztopijo, szpadni njim pred noge z szkuzami pravoga pozsalüvanja, i proszi jih za odpüscsenje. Ar csi je z hizse tvoje prezsenés, Goszpod Bog tebe tüdi prezsene z orszaga szvojeja na veke.

Z vogrszkoga : O . . . cs.

Iz zgodovine sv. matercerkvi.

Za casza sv. Viktor pape i escse po njegovej szmrti je, kak znamo zse Septimius Severus caszar vladao do leta 211-ga po rojsztvi Krisztusovom. Za njim je prek vzeo vlado Karakalla od l. 211—217-ga za njim pa Heliogabal do l. 222-ga. Teh szo doszta ne marali za nikso vero i verszke posztave, zato szo steli vsze zjediniti, ka je poleg njihovoga mislenja v ednoj pa vu drügoj veri dobroga bilo ino tak vszo lüdsztvo na edno novo vero szpraviti. Te njihov zasztionszki trüd je znamenje, ka je te zse katolicsanszka vera med poganami zadoszta zpoznana bila tak, ka szo ne vecs vsze za norijo drzsali, ka je Krisztusovo.

Za Heliogabalom je priseo Alexander Severus (222—235. l.), te je zse celo med szvojimi poganszkimi bogami meo gorposztavleni szteber Moysesov pa Kristusov, liki Krisztusi je tüdi telko postenja szkazsüvao szamo, kak onim drüгим szvojim poganszkim bogom ; z tem je steo to doszegnoti, ka naj krsztšenicje tüdi tak delajo, naj poleg pravoga Boga krive tüdi csesztijo. Szi lahko miszlimo, ka szo to zato ne vcsinoli.

(Dale).

Bassa Ivan.

Drobizs. — Glászi.

Keliko narocnikov je meo i má Marijin liszt ?

Fare domáce :

	1905-ga	1906-ga	1907-ga leta
Dolnja Lendava	71	55	29
Belotinci	440	231	212
Cserenzovci	538	370	403
Türniseci	662	254	176
Bogojina	57	57	65
Martjanci	23	40	39
Szobota	100	105	96
Tisina	144	120	121
Cankova	11	15	25
Szv. Jelena	43	29	24
Szv. Jürij	47	9	11
Grád	90	45	55
Szv. Szebestjan	30	50	76
Szv. Bedenek	—	1	2
Nedela	7	8	8
<i>Dolenci</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
Gornji Szinik	51	22	27
Stevanovci	6	6	2

Rázni kráji :

Vogrszko	16	19	18
Horvacko	6	16	15

Stajarszko	12	11	11
Amerika	1	3	5
<i>Gorica</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
Krainszko	2	4	7
Vküp	2359	1472	1429

Z toga raesuna vidimo, ka miramo. Vszako leto je menje narocsnikov, naszlednje jih ne bo telko, ka bi sze stamparszki sztroski mogli povrnoti i „Marijin liszt“ merjé, szlovenszko lüdsztvo osztáne na Vogrszkom brezi dühovnoga esitenja, brezi hráne brezi mocsi, düsa njemi oszlabi i na szlednje tüdi merjé!

Lehko goriszkricsimo mi tüdi, ki düse národa paszémo, kak nikda lübléni Jezus pred sztenami Jeruzalema: „*Ár da bi szpoznao i ti, i najbolje na ete tvoj den, stera szo na mir tebi.*“ (Luk. XIX. 42.)

Szvet je hüdoben, szpaeslivi, kak je malokda bio, lüdsztvo je po deli, po teri raztepeno, deca szo vu vno-gih, szkoro vu nájvecsih soláh i familijah brezi krsesansz-koga navuka, dühovnikov je malo, cerkvi szo vu vno-gih meszlah zapüscsene, zavelja za katolicsanszko pravico ne szkoro nikde — to szo razmere dnesz den med nami.

Marijin liszt je scseo i sese proti tem vnogim kügam vrásztvo ponüjati, *právo vero glásziti, pot vu nébo kázati*, ali nescsejo ga goriprijeti. Kak iz szrca bi radi dobre knige lüdsztvi vu röke dávali z lisztom vréd, ne nam je mocse, ne podpira nasz. Ne ga lübézni do Marije vu nájvecsih szreah, na ga práve zsive vere po vesznicalh tüdi ne, lehko je vküpzracsunamo szkoro vu vszakoju vézsi, ki májo radi iz szrca Jezusa, tak malo jih je.

Penez je vszikhár vecs; Amerika, Ausztrija jezere pa jezere posila vszako leto med nas národ, pa li sze njemi ne pozna, li sztiromaskesi gracstüje, li szti szaino kucese zna povati — odpüscsenje — zidine tüdi pova za szvoje peneze drügim, z véksega tákse kde sze vino, zsganica i drügo vszakojacsko blágo odáva za pobolsanja lüčkoga zsepa.

Nerédna pitvina i gizdáva obleka je zadavila vrednos-co lüdsztva i sztrahsno oszlabila njegovo detecsó dalecs znáno vero gorécso.

Vogrszkih szlovcov vera je nikda veliko ime mela, dalecs szo jo glászili i za zgléd drügam predposztávlali, ali dnesz den je zse tá zsiva vera mocs szvojo zgübila, bole sze je na zvünesujosz obrnola pri náj vecsib, szamo maloh jih je, zapresteti szo vu farah, kak szem malo prle piszao, ki szo zaisztino iz szrca gorécsi verniki.

Zroki szo v preminocsnoszti, vu velikoj zamüdi. Vnogo szo zamüdili pasztérje, vnogo ovce, i tak tidve zamüdi szte napravile té mlacsen szlán vu dühovnom zshivlenji nasega lüdsztva.

Ali vsze sze dá popraviti i more sze popraviti- Morejo pa oni, ki szo krivi, dühovniki i lüdsztvo.

Na dühovnikov popravek gledocs pravicsno moremo szpoznati, ka teliko trüdov szo dühovniki med nasim lüdsztvom lehko nikdár ne meli, i teliko sze za njihovo düsevno i telovno dobrosztanjé mantrali, kak dnesz dén, zvün csi one vrele düse vüvzemamo, ki szo té nárad iz pogansztva na právo vero pripelali.

Moremo szpoznati i neszmemo zatajiti, ka teliko sze je zse szto i szto let ne szpovedávalo, precisicsávalo, káralo, opominalo, na dobro pot szprávlalo, kak dnesz den od szlovenszkih dühovnikov i tak vrelo je zse dugo niscse ne lübo vogrszko szlovenszki národ, kak ga dnesz lübijó njegovi düsevni voditelje.

Zamüdo pasztirov nikdasnjih denésnji pasztérje z véksega vszi notridoprínásajo ino szo zse doszta notridoprineszli, nad vami je záto zdaj racsun lübléni verniki, vi morete vaso zamüdo tüdi popraviti i delati z dühovnikmi vréd za poszvecsenjé vase düse z cele moci, naj sze szlávno imé szresno pobozsnih vogrszkih szlovcov znova glaszi po doláh i goráh dalecs od nász Bogi na csaszt, nam pa na zvelicsanje.

Popraviti morete zamüdo i szveti pokázati, kakso lübézen máte do szvoje nemrtelne düse, to je, kak trezni i csiszti szte i kak radi máte *dobro csitenjé, vrásztvo csisztoctse, treznoszti i lübéznoszti bozse.*

Marijin liszt bo i more biti to kazalo. On more priromati vu vszako katolicsanszko hizso, szám tak ne hodi, ár Marijin pláscs noszi za szebov, vu steroga vsze one cstevece zavije, ki v szrci obdrzsijo, ka sziz z liszta nabe-

réjo, ne hodi szam ár zanjim rozsice cvetejo, nebeszke rozsici, jákoszti, stere dobro csitenje zaszadi vu dűso Szedemdeszét jezér katoliicsancov nasz je v toj krajini, med temi more Marijin liszt vecs jezér narocsnikov meti, ka bode mogocsi pajdása tűdi meti, kalendár Szrca Jezusovoga ! Vidite dragi estevci, kak lepa zlozsoszt je to. Marija i Szrce Jezusovo, obá nam ponűjata dár, *pár szto kotrig escse záto naberite, ka oboji dár dobite liszt i kalendár za 2 koroni, ár z té sume, stera prida od letosnjih narocsnikov, komaj lisztne sztroske povrnemo.*

K racsuni nasemi sze zdaj nazájobrnimo. Nájvees lisztov hodi letosz v Cserenszovszko faro, nikaj v Dolnji Szinik. Debeli stamp pomeni napredek, kde je stevilo lisztov v treh letah poprek naraszlo, redki stamp, kde je sztáro stevilo osztalo, naváden stam pa, kde je stevilo narocsnikov *zaosztalo*. Sterih je vecs ?

Dale glédajmo racsun !

<i>V 1905-letu je narocsnikov bilo</i>	2359
Od njih bi mogeo dobiti	4718 K — fil.
i dobo szem (361 K. 80 f. komaj v 1906-tom letu)	4320 " 25 "
mimo je prislo tak	397 " 75 "
<i>V 1906-tom letu je narocsnikov bilo</i>	1472
Od njih bi mogeo dobiti	2944 K — fil.
i dobo szem	2795 " 37 "
mimo je prislo tak	148 " 63 "

Celi zgűbicsek je v dvema letoma, cse szto koron odracsunamo vszako leto za tiszte, ki szo liszte za volo trűda pri njegovom rászirjávánji ali vűdeljenji brezplácsno dobili : **346 K. 38 f.**

K tem penezam ne bi jáko doszta trebelo pridjáti, pa bi vszi narocsniki kalendár tűdi lahko brezplácsno z lisztom dobili, zdaj pa szamo szkoz prsztov moremo glédati na neverno tolvájijo. Da to szu vszaki more zmiszliti i vervati, ka ki dugá ne plácsa, greh vesini, greh tatije i sze njemi tecsász té greh niti ne odpűszti, dokecs kvára ne povrné, to je dugá ne plácsa.

Glédajmo escse letosnji racsun Narocsnikov je : 1429.

Od njih bi mogeo dobiti 2858 koron.

Pravimo, ka vsze dobim. Szamo za tiszte, ki liszt za

trūd brezplácsno dáblajo bom dolirácsuna szto koron. Z té sume te morem vszaki meszec za stampanje, posto kepe plácsati blúzi 200 koron, (kepi neimajo sztálne cene, od velikocse viszi cena, záto vesaszi vecs, vesászi menje sze trosi na meszec, ali od 200 koron doszta menje ne pride letosz ni eden meszec ne) vecs kak lani i prédláni, ár delavci vekso placso zselejo vszepovszedi i zato za stampanje i papir sze túdi vecs proszi. Szodite zdaj ztoga drági cstevci, csi za osztanjeno sumo moremo kalendare dati? Ne mogocse ár piszatelom csi glih ne za trūd, za sztrúske, stere pri posilanjji i delanjji rokopiszov májo poleg dúsne vezsti túdi moremo kaj povrnoli.

Vszaki naj vidi z toga, i sziz za duzsnoszt vzeme, ka sze Marijin liszt doszta bole more siriti!

Klekl Jozsef, rednik.

Na spanjszkom je sesztideszet púspekij vu celom drzsanjji, stere majo okoli 20 jezero far i oszennajszt million katolicsanov. Lúdsztvo je bole vrelo za vero, kak fráncuszkó, nego zato je vnogo szociáldamokratov i szlobodnozidarcov med njimi tak, ka z drzsavov szkoro tej ravnajo ino szv. maticerkev doszta ma trpeti od szvoje neverne dece. Kda stecs sze njim pripeti, ka njim tí neverni processije raztirajo ali klostre zvuzsgejo, ali koncsi par vernih zosztrelajo. Vi sze csüdivate, csi to cstete jeli? Delajte, molte pa vküpdzrsite, vu dobrom, ovacsi ne bode dugo pa de prinasz túdi tak. — Nevernoszt sze razsirjava vszepovszodi, krsztsanszko lúdsztvo pa szpi, kak csi bi csüde csakalo od Boga, szamo sze pa nancs ne gene za obrambo szvoje vere ino od dneva do dneva menje poszlúhsa szvoje dühovnike, stere vnogi celo preklinjajo vu szvojoj szleposzti odürjavajocsi nje za volo par krajcarov, stere szo njemi vszako leto duzsni dati na njegov krüh. Molitev szama escse nikoga ne v nebesza szpravila; po krsztsanszkom zsiveti pa za krsztsanszko vero zsiveti je duzsnoszt vszakoga krsztsenika. (bi.)

Dári na szebesecsanszko cerkev.

Racsun.

A) Dohodki:

Z tisinszke fare je prislo	K 642 62	Z nedelszke	K 14 30
Z belotinszke	160 51	Z jürjanszke	2 —
Z martjanszke	103 20	Z dolnje-lendavszke	87 —
Z eserenzovszke	258 56	Z szobocske	250 06
Z bogojanszke	131 50	Z grádske	49 78
Z türniske	171 —	Z mártinszke (Medjim.)	10 80
Z cankovszke	114 22	Z radgonszke (Stajarszko)	6 30
Z stevanovszke	4 —	Z Amerike, Horvackoga,	
Z gornje-szinicske	16 20	Stajarszkoga i drüghih	341 62
Z dolenszke	4 —	ráznih krájov	1270 92
Z bedenicske	3 —	Z domacse	
Z jeszenszke	— 40		
		Vküp	K 3645 99

B) Potroski:

Lewisch Roberti za goriposztávanje Szca Jezusovoga oltára	922 —
" " " pobode praskoga Jezuseka i szv. Antona	72 —
" " " ponávlanje omáreca lorszke Marije i posztáj krizsne poti	40 —
" " " predelanje predganice	120 —
nabiralnih lisztov stampanje, razposilanje i nabir. potroski	48 94
k zazdávanji odprtine predganci i za preszeljenje oltára i krsztnoga sztüdenca potrebno: vapno, cem., gipsz, peszek	52 90
zidárszko delo	79 10
foringe	59 80
Kuras Franci za szpovedálnico, poprávanje sztolice, ponávlanje velikoga oltára i gatre	312 37
Horvát Franci za szlikanje (málanje) eerкви, pozl. oltára bengálszki ogenj	716 72
	21 40
Za pravico v Rimi, ka je k Szrea Jezusa oltári bratovesina Szrea Jezusovoga prikapesena	6 —
Mursa Jozefi za lajstránje cerkveno	42 —
dár mestrovszkim pomocnikom	7 84
	Vküp K 2501 07
Osiszto osztáne na orgole, stere szo 1500 K pogojene	1144 92

C) Duzsni szmo esese:

Lewisch Roberti na popravki predganice (z cerkvenoga sze plácsa)	200 —
Horvát Franci za szlikanje (50) i zlacsenjé oltára (96)	146 —
Kuras Franci za gatre prenovljenjé velikoga oltára	76 53
	Vküp K 422 53

D) Dári ne v penezah:

Zvün penez szmo escse szledéese dári dobili: Z eserensovszke cérkvi tábernakl, 6 poszvecsnekov, krizsec i stiri zgoránje prté; brezplácsno je té tri prvé reesi gorripelao Skáfar Matjas i ponovo Kostrie Martin sztolár z Zsizskov. Prté na oltár lenove szo dalé: Djörek Marija, Kocet Kata, Szoboecsan Marija z Trnja i Godina Ána z Cserencsovec. Fujsz Janos z Proszécske véski je küpo tri medene krugle na vozse k vecsnomi poszveti. Fárne zsenzke szo küpile eden prt na gatre za precisicsávanje (15 K 42 f.) Z Celja od O. Lazaristov smo dobili 3 mézne oprave, vecs stol, oblecs za minisztrante, palle, prt pred oltár i drúgo vszakojacske drobnijó do 300—400 koron vrednoszti; od drúzsbe olt. Szvesztva z Pesta tüdi dve mésnivi opravi eden tabernakl, méсно knigo, 3 korporale. Tkálec Ána z Prnja je darúvala dve szrakiei za minisztrante i vuogo sivanja brezplácsno; Pál Bára od Lipe zgoránji pot na oltár, Zsizsek Orsa z Zsizskov szvilni robec pred Nájszvetesega (19 K 28 f.) Gécsek Ána, Kresmár Treza, Horvát Roza deklíne z Salamonec dvá prtá na oltár Szrea Jezusovoga, ednoga, — ednoga pa Szócs Sarolta od Szv Szebestjana i Liglár Marijanka z Szrednje Bisztrice. Naszlikati szo dáli podobe na szteno: Szupi Treza od Szv. Szebestjána szv. Terezijo, Gécsek Rozálíja z Salamonec szv. Rozálíjo, Zelko Mihál od szv. Szebestjána szv. Mihála, Vogrincies Janos od Sz. Szebestjána, szv. Janosa, trétjoredniki Z Fare szv. Franciska.

Kak szam vam obecsao, lübléni darovniki, szam szpuno; molo szem jaz i molili szo drúgi tüdi z menov vréd dugo i doszta zavrász. Bog daj, kabi nase prosnje poszlühnjene grátale i vam vszem od szmilenoga Szrea bozséga szmilenje szpravile. To je moje szlednje zselenje. Szlednja moja rees je pa **Vszem iz szrea: Bog pláti!**

Aprila, to je toga meszeca deszétoga szebo pri Szv. Szebestjáni molba olt. Szvesztva vrsila i szv. mesa szlüzsila za vsze zsiwoese i preminocse dobrotnike cerkvene.

Klekl Jozsef

plebanos.

